

Het bestaande wetboek van strafrechten biedt voldoende mogelijkheid om echte terreur en verheerlijking van terreurdaden aan te pakken. Dit nieuwe wetsvoorstel kan niet anders geïnterpreteerd worden dan het tot zwijgen brengen van kritische stemmen die het (demissionaire) kabinet onwelgevallig zijn – met name in het Israël-Palestina debat.

In de praktijk wordt het label “terroristische organisatie” vooral politiek gebruikt. De Europese en VN-lijsten van terroristische organisaties, zijn groot deel politiek bepaald. In het ene land is een strijdende groepering een “verzetsbeweging” (Nederland werkte in een recent verleden nog samen met ‘rebellengroepen’ in Libië en Syrië) en in een ander land is het een “terroristische organisatie”. Ook is het ook overduidelijk dat niet-westerse groeperingen sneller als “terroristisch” worden gelabeld dan Westerse. Waarom wordt het geweld van Hamas wel als terrorisme aangemerkt, maar het geweld van Israëlische kolonisten of de staat Israël tegen Palestijnse burgers niet? Het label “terroristische organisatie” is arbitrair en meer gebaseerd op politieke keuzes dan op basis van juridische feiten.

Kijkend hoe de politiek recentelijk op uitingen van specifieke protestgroepen reageert dan kan het wetsvoorstel griezelige gevolgen hebben:

- 1) De leus From the River to the Sea, Palestine will be Free werd door de Tweede Kamer verboden omdat het zou betekenen dat Israël van de kaart moet verdwijnen. Dit is overduidelijk een eigen interpretatie want de tekst zegt immers helemaal nergens dat Israël moet verdwijnen. Activisten gebruiken de leus om op te roepen tot een einde aan de bezetting van Palestijnse gebieden niet tot het vernietigen van Israël. Als de politiek met deze willekeur en op basis van persoonlijke interpretaties kan besluiten wat wel en niet “terroristisch” is dan wordt ‘vrijheid van meningsuiting’ vooral ‘vrijheid van het naar de mond praten van de regering’
- 2) De watermeloen - symbool van solidariteit met Palestina vanwege de overeenkomende kleuren met de Palestijnse vlag. Echter VVD-leider Dilan Yesilgöz denkt daar anders over – het zou gelijk staan aan Jodenhaat en steun voor Hamas. Met de nieuwe wet zou het dus kunnen betekenen dat je voor het uitdelen van watermeloen strafbaar bent.

Kortom het huidige wetsvoorstel maakt het mogelijk dat de regering organisaties en mensen met een andere mening de mond gaat snoeren op basis van haar eigen interpretatie van teksten en symbolen.

Een democratie onwaardig.